

Z tvého milosrdenství se budu radovat a budu jásat, že jsi shlédli na mé pokoření. Vždyť ty víš, co sužuje mou duši. (ze Ž 31)

Mt 13,24-30 Předložil jim jiné podobenství: "S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel. Když vyrostlo stéblo a nasadilo klas, tu ukázal se i plevel. Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: 'Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' Sluhové mu řeknou: 'Máme jít a plevel vytrhat?' On však odpoví: 'Ne, protože při trhání plevele byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.'"

Mt 13,36-43 Potom opustil zástupy a vešel do domu. Učedníci za ním přišli a řekli mu: "Vylož nám to podobenství o plevelu na poli!" On jim odpověděl: "Rozséváč, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého; nepřítel, který jej nasel, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé. Tak jako se tedy sbírá plevel a pálí ohněm, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti, a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!"

I. Pole

S královstvím Božím je to tak, jako když jeden hospodář zasel na poli, za tmy tam však přišel jeho nepřítel a nasel plevel. Sluhové toho hospodáře byli v šoku, nicméně odhodlaní: "Pojďme ten plevel vyrvat!" Ale pán je zarazil: "To byste poničili i pšenici. Jen to nechejte spolu růst, však se to při žni probere a roztrídí."

Ježíš k tomu vzápětí přidal ještě dvě další podobenství o Božím království: jak z drobného semínka vyrostle velký strom a jak stačí trocha kvasu, aby nakynula celá hromada mouky.

Potom se učedníci vrátili k tomu obraznému příběhu o plevelu mezi pšenicí a požádali, aby jim vyložil, co znamená. Je to příběh o poli a to pole je náš svět. Stará se o něj Bůh a plete se do toho jeho odpůrce ďábel. To je vysvětlení postav, které nevidíme, leda tušíme, protože jsou takříkajíc za scénou. My vidíme jen to pole. A nestačíme se divit, co to tu všechno roste a jak je to možné. Občas někdo přijde s návrhem, že to dá rázně do pořádku – to v tom příběhu říkají lidé, kteří sice nebyli u setby a nebudou u žně, ale natolik si cení svých nápadů, že by byli schopni (byť v dobrém úmyslu) to tu proměnit v oraniště.

Boha ani ďábla nevidíme. Jen výsledky té jejich setby: na jedné straně děti království, na druhé děti toho zlého, řekl Ježíš. Nepochybuju o tom, že mezi dobrem a zlem vede zřetelná dělicí čára. A že se všichni pohybujeme v její blízkosti, nezřídka přímo na ní a někdy i za ní.

Když v příběhu Bůh zasel pšenici, ďábel ji nezničil, jen tam přidal ještě plevel. Výsledky prožíváme dnes a denně: mezi dobrem a zlem sice vede hraniční čára, ale ďábelským přičiněním se zdá, jako by už nebyla zřetelná a jako by nebylo tak jisté, co je co. Vedle Boží pšenice roste milion odrůd nekonečného plevelu, který ji dusí. Přitom může mít sám i nějaké užitečné vlastnosti, ale zadusí-li ji, výsledek není povzbudivý, ať měl vlastnosti sebeušlechtlejší.

II. Kdo je kdo

Dítě království, nebo dítě toho zlého – kam patřím? „Bože, ty víš, co sužuje mou duši,“ říká se v jednom žalmu a naši předkové před pěti stoletími vyložili tu větu tak, že Boží milostivou tvář ode mě neodvrátí pokušení ani nešťastná chvíle. Pokušení je něco, s čím se opakovaně potkávám. A nešťastná chvíle – to je možná ta, kdy nade mnou pokušení vyhrálo. Ale Boží milosrdnou lásku to ode mě neodežene. Tak zní vy-

znání, které tu máme po předcích jako vzácné dědictví. V té nešťastné chvíli ode mě vy svou milou tvář možná odvrátíte (to je v tom žalmu taky: že mám s protivníky trápení, se známými víc a se sousedy nejvíc). Ale Bůh, ten ví, co mě všechno sužuje. V jeho milosrdenství doufám.

III. Beznaděj

Už jsou to tři roky, co Rusové vyhlásili Ukrajině válku (jakkoli to slovo zakázali říkat). Příčiny střelby a vraždění by se našly všelijaké, přijde na to, kde všude a kolik století zpátky je chcete hledat a jaké trendy sledovat a odkud se na ně díváte. Nikdo z nás to nevyřešíme, ač každý z nás si o tom něco myslíme, a je to ukázkový příklad, kolik se k tomu dá přinést fakt i navykládat nesmyslů nebo i sprostot, kolik plevelných výroků se může nahromadit, kolik nenávisti vyhřeznout, kolik solidarity projevit a přijmout a jak mnoho bolesti a smutku může lidi tížit.

Žijeme ve světě, kde rozdíl mezi pšenicí a plevem bývá věcí názoru a silnější jsou v právu. Nemá-li z toho být oraniště, nechte to růst. Když nemáme, jak pšenici od plevele oddělit, aspoň se orientujeme, jako to děláme u stromů – jak dobré či špatné ovoce nesou. Až nastane tamta žeň, nebudou ji šéfovat silní ani slabí, ale Bůh a ten si to nesplete.

IV. Děti

To pole je náš svět. Patří Bohu. Dáblu ne, ten do toho jen občas přihodí něco, čím by to tu zkazil, ale na víc doufejme nemá. Jeho setba nás zásobuje nápady, které nám dávají a ještě dají zabrat (a mohou vypadat i ušlechtilé). Co ti druzí? To jsou děti Božího království – toho, jež přichází, už nás láká a ovlivňuje, ale naplno přijde, až bude ta žeň.

Děti království nejsou ztělesněním dobra. Jen se tím královstvím mají nechat lákat a ovlivňovat, nakolik jim to půjde. Království bude jako velký strom, ale zatím je to jen semínko. Jako když na vagón mouky máte jen titěrně kvásku: nebojte se, to království se prosadí. Naplnil se čas, už se přiblížilo, tak to nevzdávejte a věřte evangeliu.

Pane, dík, že lidem nedáváš do rukou soud nad životem. Dík, že nás místo toho zveš, abychom byli tvou dobrou setbou v tomto světě, a že nás nenecháš ani v rukou tamtoho nepřítele. Amen.

Poslání podle Ž 31 a požehnání:

Požehnán buď Hospodin, že prokazuje divy svého milosrdenství i ve zmateném a nepřátelském světě. Já jsem si ukvapeně říkal, že už s námi Bůh nepočítá a už mě nechce vidět, ale vyslyšel jsi moje prosby, když jsem k tobě o pomoc volal.

Zamilujte si Hospodina všichni, kdo mu věříte. Svě věrné opatruje, odplácí však plnou měrou těm, kteří si vedou zpupně. Všichni, kdo čekáte na jeho království, buďte rozhodní a buďte udatného srdce!

At' Bůh, pro něhož i noc je světlá jako den, vede vaše kroky po cestě, po níž jdete.

At' je s vámi, i když vám dojdou síly nebo když se zastavíte k odpočinku, a kéž vás podpírá.

At' je s vámi, když nevíte kudy kam nebo když v životě zabloudíte; at' vás zavolá zpátky a přijme do své náruče.

At' je Bůh s vámi v každé chvíli a kéž se vám jeho slovo stává nadějí a skvělou zprávou, kterou můžeme sdílet s lidmi kolem nás. Amen.